

РЕШЕНИЕ

№ 6852

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 30.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3679** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Б. Д. М. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0325-000029/26.03.2021 г., издадена от началника на РУ П. при ОДМВР-П., с която на същия на основ. чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП. е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Моли се същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Ч., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.Претендира разноски, като представя списък на разноските.

Ответникът - Началникът на РУ П. при ОДМВР-Б. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От същия е постъпило становище, в което заявява, че оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.03.2021 г., около 15.56 часа в [населено място] М. управлявал лек автомобил „М. А. С63 М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], по

[улица] посока запад-изток. При извършена проверка от полицейски органи водачът отказал да бъде изпробван с техническо средство „D. C. 3000 STK A. 0012“ за употреба на наркотични вещества или техни аналози. Издаден бил талон за изследване, като видно от същия, лицето е отказало да направи медицинско изследване.

Съставен е АУАН № АА577714/26.03.2021 г. Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0325-000029/26.03.2021 г. от началника на РУ П. при ОДМВР-П., с която на М. на основ. чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП. е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Видно от представените, с административната преписка заповеди, с които са определени лицата, които следва да осъществяват контрол по ЗДвП., оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Неоснователни са направените в жалбата възражения в тази насока. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано.

При издаване на процесната ЗППАМ не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП., който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване, се прилага ПАМ - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

От съставения АУАН се установява, че водачът е бил поканен да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техните аналози, но е отказал. На същия е издаден

талон за медицинско изследване, което не е направено. По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП. АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. След като е издаден АУАН, АНО действа в условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка при издаването на ЗППАМ.

Направеното е възражение от пълномощника на жалбоподателя, че за лицето не е имало възможност да изпълни разпореждането на полицейските органи и да направи медицинско изследване, за което е издаден талон, тъй като е бил задържан. По делото не е представена заповед за задържане, от която да се установява по категоричен начин дали и кога е задържано лицето. Дори и да се приеме, че същото е било задържано, то не съществува законова пречка същото да бъде приведено като задържано лице за изследване в посоченото в издадения талон за медицинско изследване медицинско заведение. За пълнота следва да се отбележи, че представеното съдебно разпореждане, с което е разпоредено принудително вземане на проби от лицето, както и представеното експертно заключение, съгласно което в предоставените за изследване проби кръв и урина не е установено наличие на наркотични вещества са неотнормирани към настоящото производство. Същите касаят производство, което се провежда по реда на НПК, който е различен от производството по издаване на ЗППАМ. Освен това наличието или липсата на наркотични вещества в кръвта и урината на жалбоподателя не опровергават неговият отказ да бъде изпробван за наличието на наркотични вещества или техните аналози при извършената от полицейските органи проверка.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, оспорената заповед е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Д. М., ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-0325-000029/26.03.2021 г., издадена от Началника на РУ П. при ОДМВР-П., с която на същия на основ. чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП. е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: